

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

POMENIREA SF. ANDREI, EPISCOPUL CRETEI

Sf. Andrei Criteanul,
icoană

Sfântul Andrei s-a născut la Damasc din părinți creștini, și a fost mut până la vârsta de șapte ani. Când părinții lui l-au dus la sfânta biserică și l-au cuminecat cu Sfintele lui Dumnezeu Taine, copilul a început să vorbească. Iată puterea Sfintei împărțări! La vârsta de paisprezece ani, Andrei a mers la Ierusalim și s-a îmbrăcat în îngerescul chip în lavra Sfântului Sava cel Sfințit. Cu priceperea și cu nevoițele el i-a întrecut pe mulți dintre părinții cei bătrini, făcându-se lor pildă. După o vreme a devenit secretarul particular al patriarhului. Apoi, în vremea domniei împăratului Constantin al IV-lea, s-a convocat Sinodul al Șaselea Ecumenic la Constantinopol, spre a curăți biserica de erezia monotelită, care zicea cum că Domnul nostru Iisus Hristos ar avea doar o singură voință, cea dumnezeiască, iar nu două, și dumnezeiască și omenească. Patriarhul Ierusalimului Theodor, neputând călători el însuși la Constantinopol, l-a trimis în locul lui pe Andrei, secretarul lui particular, care la acea vreme era arhidiacon.

Acolo slăvitul Andrei a strălucit cu lumina darurilor cea dăruită lui de Domnul: cu râvna lui pentru Sfânta Credință, cu marea lui înțelepciune și dreaptă socoteală, cu darul frumoasei vorbiri și al elocinței. Bine luptând pentru Sfânta Ortodoxie, s-a întors apoi la Ierusalim, la chemarea sa arhidiaconească. După o altă vreme, Sfântul Andrei a fost ridicat și intronizat Episcop al Cretei. El a fost un întâistătător foarte iubit de popor. Sfântul Andrei a fost un zilot al Ortodoxiei, un luptător neînduplecat contra tuturor ereziilor. El a făcut minuni cu rugăciunea, între care s-a numărat și alungarea saracinilor din Insula Creta. Sfântul Sfințit Andrei a alcătuit multe cărți de învățătură, cântări și canoane, între care renumit în toată creștinătatea este Canonul cel Mare care se cântă în Sfântul și Marele Post, în joia din săptămâna a cincea. Astfel era înfățișare lui, încât „văzând a lui față și auzind ale lui cuvinte cele ca mierea curgătoare, oamenii se bucurau și își îmbunătățeau viața”. La sfârșit, pe când se întorcea dintr-o călătorie la Constantinopol, Sfântul Andrei și-a prorocit propriul lui sfârșit, care avea să fie mai înainte de a ajunge în insula Creta. Sfântul lui suflet s-a înălțat la Domnul pe când corabia în care se afla, plutea pe lângă Insula Mitilene. Astfel și-a încheiat alergarea cea pământească acest mare luminător a Bisericii, carele s-a strămutat la locașurile cele cerești ale împărăției lui Hristos Dumnezeu la anul 712 de la întrupare.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)